

FP9

**FOLKESKOLENS
PRØVER**

**BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET**
STYRELSEN FOR
UNDERVISNING OG KVALITET

DANSK, LÆSNING OG RETSKRIVNING

Læsning

Teksthæfte

Prøven i læsning varer 30 minutter

Fredag den 2. maj 2025
Kl. 9.00-10.30

Pollenallergi og mad

MINISTERIET FOR FAMILIE-
OG FORBRUGERANLIGGENDER
Fødevarestyrelsen

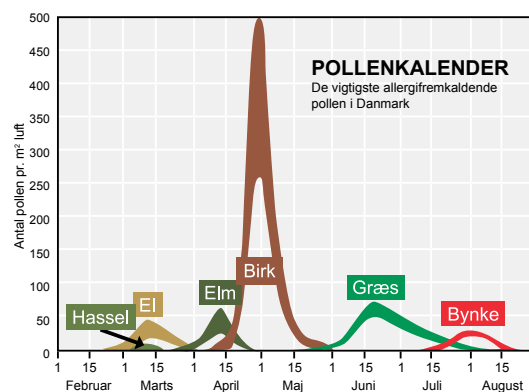
Pollenallergi

Symptomerne på pollenallergi kommer i den periode, hvor de pollen, man er allergisk overfor, findes i luften.

Pollenallergi viser sig typisk som høfeber med nyseture, løbende næse og rindende øjne samtidig med en generende kløe. Næsen kan være så tilstoppet, at det kan være svært at trække vejret. I nogle tilfælde kan pollenallergi også vise sig som astma.

Pollenkalender

Kurverne er tegnet på baggrund af gennemsnitsværdier for perioden 1984-2001. Sæsonen kan variere fra år til år.

Kilde: Astma-Allergi Forbundet/DML.

Dagens pollental og pollenvarslinger offentliggøres i bl.a. aviser, radio og TV og på Astma-Allergi Forbundets hjemmeside www.astma-allergi.dk. Her kan du også abonnere på en e-mailservice med Dagens Pollental og -Varsling.

Krydsreaktioner

Ved pollenallergi kan man også få allergiske symptomer, når man spiser visse fødevarer. Kroppen reagerer, fordi den ikke kan skelne mellem de allergifremkaldende stoffer i pollen og lignende stoffer i fødevarer. Det kaldes krydsreaktioner.

Hver anden med allergi over for både birke-, græs- og bynkepollen får symptomer, når de spiser visse nødder, frugter og grøntsager. Blandt dem, der kun har birkepollenallergi, oplever hver tredje krydsreaktioner. Det er derimod ikke helt så almindeligt på vore breddegrader, at personer, som kun er allergiske over for pollen fra græs eller bynke, får symptomer, når de spiser krydsreagerende fødevarer.

Nogle med pollenallergi får symptomer året rundt, hvis de spiser fødevarer, som krydsreagerer med pollen. Andre har kun symptomer i pollensæsonen.

Har du birkepollenallergi, kan du også få symptomer fra krydsreagerende fødevarer, når det er sæson for pollen fra el, elm og hassel. Tilsvarende kan mennesker med allergi over for el, elm og hassel reagere på de samme fødevarer som ved birkepollenallergi.

Krydsreaktionerne forsvinder, når du lader være med at spise de fødevarer, du ikke kan tåle. Det hjælper derimod ikke på symptomerne fra selve pollenallergien, at du undgår de fødevarer, som krydsreagerer med pollen.

Man kan godt få allergiske symptomer, når man spiser nødder, frugter eller grøntsager, selv om man ikke har symptomer på pollenallergi, men det er ikke særligt almindeligt.

Symptomer, der kan skyldes krydsreaktion

Når man reagerer på fødevarer, som krydsreagerer med pollen, er de almindeligste symptomer en generende kløe og lettere hævelse på læberne og i munden og svælget. Nogle oplever, at det klør helt ud i ørerne.

Mere sjældne symptomer er nældefeber (udslæt og kløe enkelte steder eller over hele kroppen), astma og mave-tarm-besvær.

Ganske få får eksem på hænderne, når de rører ved fødevarer, som krydsreagerer med de pollen, de er allergiske overfor.

Mad, der kan give symptomer

På de følgende sider er der lister over fødevarer, som kan krydsreagere med pollen. Listerne er ikke forbudslister, men kan bruges som en vejledning i, hvilke fødevarer du skal være opmærksom på.

Det er sjældent, at man får symptomer fra alle de fødevarer, der er nævnt. Du kan derfor godt spise de frugter, grøntsager eller nødder, der ikke giver dig symptomer, også selvom de står på listen. Desuden kan du komme ud for at reagere på fødevarer, som ikke står på listen.

Fødevarer mærket med * er hyppigt årsag til symptomer.

Birkepollen

Fødevarer, som kan give allergiske reaktioner ved birkepollenallergi og ved allergi over for el, elm og hassel

Frugter

Abrikos
Blomme
Fersken
Kirsebær
Kiwi*
Nektarin
Pære
Æble*

Grøntsager

Gulerod
Kartoffel
Tomat
Peberfrugt
Selleri
(knold- og
blad-)

Nødder

Hasselnød*
Jordnød/
peanut
Mandel
Paranød*
Valnød

Græspollen			Bynkepollen			Krydderier og krydderurter			Eksotiske frugter og grøntsager
Fødevarer, som kan give allergiske reaktioner ved græspollenallergi			Fødevarer, som kan give allergiske reaktioner ved bynkepollenallergi			Krydderier og krydderurter kan give symptomer, hvis man er allergisk over for selleri og samtidig er allergisk over for bynkepollen eller birkepollen. Reaktioner over for krydderier og krydderurter forekommer sjældent.			Nogle mennesker med pollenallergi får uventet symptomer, når de spiser rå eksotiske frugter og grøntsager, fx på rejser. Hvis du normalt har kraftige reaktioner på mad, er det en god idé at nøjes med små bidder af frugter og grøntsager, indtil du ved, om du kan tåle dem.
Frugter	Grøntsager	Nødder	Frugter	Grøntsager	Krydderurter				
Appelsin Melon	Tomat* Ærter	Jordnød/ peanut	Melon Solsikkeker- ner	Peberfrugt* Gulerod Pastinak Persillerod Selleri (knold- og blad-)	Kamille Persille	Anis Basilikum Dild Estragon Fennikel	Karry Koriander Kommen Løbstikke Malurt	Merian Oregano Paprika Peber (sort, hvid og grøn) Timian	
									Undersøg, hvad maden indeholder Spørg, hvad der er i maden, hvis du er i tvivl – også selv om andre synes, det er fjollet, eller du føler, du er til besvær.

Nøgen nabo, hvad gør jeg?

Nøgen nabo, hvad gør jeg?

Anonym trådstarter

18. maj

Vi har en dame i 60'erne som nabo. Vores altaner ligger op ad hinanden med en halv væg i den ene side, så vi kan se hinanden, når man står yderst på altanen. (Og de ligger ud mod en tankstation og vej.)

Jeg har en teenagesøn, som ikke synes, det er særlig rart at være på altanen, når hun er der i det gode vejr, da hun står nøgen og ordner blomster. Så når vi sidder ude ved vores bord, er der frit udsyn til hele herligheden.

(...)

Personligt er jeg også en meget blufærdig person og synes, det er grænseoverskridende.

Vi flyttede ind i efteråret, hun et par måneder før os.

Så ja, nu fik vi en forsmag på sommeren, og på trods af at man skal elske sin krop, være den man er, og at alle kroppe er smukke, har særligt min teenagesøn det ikke særlig komfortabelt med at se på en lidt ældre nøgen kvinde.

Men hvad gør jeg? Politi, synes jeg, er lige drastisk nok. Kan man klage til boligforeningen over den slags? Eller er det groft at gøre? Måske et brev?

Hvad ville I gøre??

Anmeld

Citér

IenFart

18. maj

Lære at leve med det. Du skriver, at I kan se hinanden, når man står yderst på altanen. Så må I sætte jer med ryggen til, hvis I kan se noget, når I er på altanen. Jeg synes, en klage til boligforeningen ville være en helt vild eskalering for noget, som egentlig er et ret lille problem.

Anmeld

Citér

Anonym trådstarter

18. maj

Ja, men nu kan vi ikke alle sidde med ryggen til 😊 Så bred er altanen ikke, at der kan stå 5-6 stole med ryggen til hendes altan.

Som sagt synes jeg, det er grænseoverskridende – men kan som et voksent menneske sagtens holde det ud. Det er ikke, fordi nøgenhed skræmmer mig, jeg er bare af en anden mening end hun, og det er, hvad det er.

Men min teenager synes ikke, det er særlig rart, og han skal jo ikke have besked på at enten holde sig indenfor eller sætte sig med ryggen til i sit eget hjem, fordi nabokonen står nøgen? 😊 Det, synes jeg ikke, er smart.

Anmeld

Citér

IenFart

18. maj

Men det er jo hendes hjem – og man har lov til at være nøgen i sit hjem. Det er lidt som med alle de her nye lejlighedsbyggerier, hvor der er kæmpe vinduer. Der må folk jo også gerne være nøgne, selvom naboer kan følge med.

Hvis du kan få hende i tale, synes jeg godt, du kan nævne det, hvis det bliver gjort pænt. Et brev kan måske også gå, men det er virkelig farligt med det skrevne ord. Man ved aldrig, hvordan det bliver opfattet. Politi og boligforening, synes jeg, er alt for meget.

Men det er ikke, fordi jeg ikke forstår problemet – jeg ville heller ikke synes, det var superfedt med det udsyn.

Anmeld

Citér

Anonym

18. maj

Kan man ikke få sådan en parasol, som kan vinkles på en måde, så man ikke kan se ind til hende? Det er jo ikke et læhegn, og måske fungerer det også som hint...

Anmeld

Citér

Mom

18. maj

Jeg kan faktisk godt følge dig. Hvis man bor i hus med have (som jo for de fleste er lidt afskærmet), så kan folk da trave lige så nøgne rundt, som de vil. På en altan, hvor jeg tænker, at hun ved, at hun viser alle herlighederne til gud og hvermand – for, som jeg læser det, vil folk på vejen også kunne se hende? – så synes jeg også, det ville være, ikke grænseoverskridende, men måske bare mærkværdigt.

Men jeg aner simpelthen ikke, hvad jeg ville skulle stille op. Måske ville jeg en dag, det skete, sige med lige lovlig høj stemme til børnene "Nå, nu er naboen nøgen på altanen igen, så vi vender lige stolene, så vi ikke skal se på det", eller noget i den dur. Måske fatter hun det, måske kommer hun med en bemærkning, og så må du tage det derfra.

Anmeld

Citér

Mor og meget mere

18. maj

Synes du, det er en okay fremgangsmåde at lære/vise sine børn? Det virker både fejlt og ondsksfuldt på mig at "komme til" at tale lige lovlig højt.

Det er jo ikke anderledes end at stå med veninderne i skolen og sige "Ej, nu kommer Sofie med sit kiksede tøj igen" eller "Mon Simon egentlig selv ved, at han lugter sindssygt af sved?" præcis så højt, at de – ups! – "kom til" at høre det. Enten siger man tingene direkte til folk, eller også holder man sin mund, i det mindste til de ikke kan høre det.

Anmeld

Citér

MorTilEnDreng

18. maj

Kigge den anden vej. Der er ingen, der beder jer om at kigge på hende. Hun er på egen matrikel og kan være nøgen, lige så tit som det passer hende.

Hvorfor kan din søn ikke bare vende ryggen til? Hvorfor skal hun ændre sig i sit eget hjem?

Præcis det samme som folk, der har problemer med kvinder, der ammer offentligt. Kig den anden vej.

Anmeld

Citér

Anonym trådstarter

18. maj

Nu synes jeg, der er ret stor forskel på de to ting 😊
Men kan godt høre, det er os, der er sarte 😊

Anmeld

Citér

Mom

18. maj

Mor og meget mere skriver:

Synes du, det er en okay fremgangsmåde at lære/vise sine børn? Det virker både fejlt og ondskabsfuldt på mig at "komme til" at tale lige lovlig højt. Det er jo ikke anderledes end at stå med veninderne i skolen og...

Lad os bare være enige om at være uenige.

Jeg synes ikke, man kan sammenligne dine scenarier, for ser intet ondskabsfuldt i at snakke højt om, at man går indenfor, fordi naboen er nøgen. Ingen snakker jo om at sige "den grimme nabo eller den gamle nabo" eller noget i den dur. Det er rent faktabaseret, hun ER nøgen, og derfor går xx indenfor.

Dine scenarier er baseret på noget subjektivt.

Anmeld

Citér

Mor og meget mere

18. maj

Mom skriver:

Lad os bare være enige om at være uenige.

Jeg synes ikke, man kan sammenligne dine scenarier, for ser intet ondskabsfuldt i at snakke højt om at man går indenfor, fordi...

Okay. Jeg ser ikke det helt objektive i "så vi ikke skal se på det", men så kunne paralleleksemplet være "Nu kommer Sofie herhen, så vi finder lige et andet sted at være".

Min primære pointe var dog, at man ikke taler om andre og foregiver, at det ikke er meningen, de skal høre det, mens det reelt netop er hensigten, at de skal. Som rollemodel for sine børn er det da en lusket/intrigant adfærd at opmuntre til – det er jo netop den slags mobbeadfærd, vi i tilsvarende situationer blandt børn ville slå hårdt ned på, og som på ingen måde er værdigt for voksne at ty til.

Ville du oprigtigt synes, det var ok at agere sådan over for fx en kollega, som intet forkert gjorde?

Anmeld

Citér

Snefnug

Af Jonas Kleinschmidt

Det er min far, der vil derhen. Det banker på døren, jeg når ikke engang at sige noget, pludselig står han bare i min døråbning. Han har en træningstaske i hånden. Hans hænder er store, meget større end mine.

“Vi tager ned og træner,” siger han.

“Hvad?” siger jeg. “Hvorfor det? Jeg sidder lige og spiller.”

“Det må vente,” siger han.

“Bare lige den her bane,” siger jeg.

“Niks, pak noget træningstøj, vi kører nu.”

“Pis.”

“Hvad sagde du?”

“Ikke noget.”

Jeg rejser mig og går over til min kommode. Åbner skuffen og kigger ned i bunken af tøj. Alting ligger i et stort rod.

“Shorts, T-shirt, sokker, rene underbukser,” siger min far. “Jeg har håndklæde med til dig.”

“Okay,” siger jeg.

Min far nikker. Han træner flere gange om ugen, han er besat af det, jeg fatter ikke, hvorfor han gider.

“Godt så,” siger han. “Vi kører om fem minutter.”

Det sner en lille smule, da vi går hen imod bilen. Et par snefnug rammer mit ansigt, jeg stopper op, åbner munden og forsøger at fange nogle af dem. I det samme hører jeg min fars stemme.

“Hallo, Elias, stop det der.”

Jeg skynder mig over til bilen og sætter mig ind på forsædet, hvor min far allerede har startet bilen.

“Du skal lade være med at gøre det der,” siger han, da vi er kommet ud på hovedvejen.

“Med hvad?” siger jeg.

“Stå og spise sne, eller hvad det var, du gjorde.”

“Hvorfor det?”

“Bare stop. Du er 15, du er for gammel til sådan noget.”

Min far har sat vinduesviskerne til. Sneen udenfor er blevet tættere nu, de små iskrystaller lægger sig på sideruden, så man helt tydeligt kan se deres takkede omrids. De ligner små diamanter. Jeg tænker på det, man siger med, at ingen snefnug er ens. At de er ligesom mennesker. At alle er unikke. Men er det virkelig rigtigt? Jeg trykker næsen mod den iskolde rude, prøver at sammenligne to snefnug, der er landet ved siden af hinanden. Da vi drejer om et hjørne, blæser de af og forsvinder i hver sin retning i snevejret.

Vi parkerer i en kælder under træningscentret. Min far kaster bilen rundt om hjørnerne, som om han ikke bekymrer sig et sekund om, at der kunne være nogen på den anden side. Så finder han en plads, slukker bilen og stiger ud. Han tjekker ikke, om jeg er med, han begynder bare at gå. Jeg følger efter ham gennem parkeringskælderen, videre op ad nogle trapper, indtil vi står foran en glasdør, der fører ind til træningscentret. Min far skubber døren op, jeg kan høre høj popmusik, en fyr i en stramtsiddende mørkeblå T-shirt kigger op fra sin computerskærm, da han ser os. Min far går op til skranken.

“Jeg har en gæst med i dag.”

Fyren bag skranken ser på mig og nikker.

“God træning,” siger han.

Vi går forbi en mand, der står ved et metalstativ og trækker i et stort, tykt reb, der er forbundet til stativet. Han pruster som et dyr, bider tænderne sammen, hver gang han trækker ned i rebet. Blodårerne i hans hals buler ud under

huden som tykke blålige orme. Han drejer kroppen, ser på sig selv i spejlet. Lidt længere henne, på en måtte på gulvet, ligger en kvinde i stramtsiddende bukser og skiftevis hæver og sænker sin numse fra madrassen. Jeg ser, at min far ser på hende, og i det samme vender han sig om, så vi får øjenkontakt. Jeg skynder mig at slå blikket ned. Da vi kommer ud i omklædningsrummet, blinker han til mig.

“Ja, der er mange fordele ved at gå i træningscenter,” siger han.

Jeg tager mit tøj af og skifter til shorts og T-shirt.

“Hvor er dine sko?” siger min far.

“Der,” siger jeg og peger på mine våde sneakers, der står på gulvet.

“Har du ikke indendørssko med?”

Jeg ryster på hovedet.

“Det sagde du ikke noget om.”

“Nej, men du kan vel tænke selv.”

Han lyder irriteret.

“Glem det, så må du gå rundt på strømpesokker. Kom så.”

Han lukker lågen til skabet, sætter hængelås på, og så går vi tilbage ind i træningscentret.

Man skal åbenbart varme op først. I hvert fald bruger vi 10 minutter på at stå og svinge armene rundt i cirkler og bøje i knæene og den slags. Min far siger, at jeg bare skal gøre, som han gør.

“Så kører vi armbøjninger,” siger han. “Alle mænd skal kunne lave armbøjninger.”

Han viser mig hvordan. Benene tæt samlet, ryggen helt stiv, som et bræt, og så bøjer man i armene, indtil ens brystkasse rører gulvet.

“Først der skubber du dig op. Er du med, Elias?”

Jeg nikker og gør, som han siger. Men det er, som om mine arme er lavet af gelé.

“Så prøv på knæene,” siger han.

Jeg gør, som han siger, jeg føler, det går bedre.

“Du svajer i ryggen,” siger min far. “Kom nu. Det er ikke så svært.”

Min far vil også have, vi prøver forskellige maskiner. Hver gang det er hans egen tur, løfter han store, tunge vægtskiver op på stangen. Og når det så er min tur, må han fjerne dem igen. På et tidspunkt lader han alligevel en af de store sidde tilbage. Jeg sætter mig til rette i sædet. Kigger på den sorte vægtskive. Der er ingen chance for, at jeg kan løfte den.

“Okay, mester,” siger min far og slår mig på brystet, så det gør en lille smule ondt. “Er du klar til at give den gas?”

“Ja, ja,” mumler jeg.

“Du kan godt,” siger han.

Jeg tager fat om de to håndtag. Og så skubber jeg. Det er som at skubbe til en mur.

“Bare prøv igen,” siger min far.

Jeg prøver igen. Bider tænderne sammen, skubber, men der sker ikke noget.

“Jeg kan ikke,” siger jeg.

“Jo, du kan,” siger min far. “Der er ikke særligt meget på. Kom nu. Prøv en sidste gang.”

“Jeg har jo sagt, at jeg ikke kan, jeg gider ikke mere.”

“Jeg gider ikke mere,” vrænger min far. “Nej, så er det sgu klart, at du ikke kan.”

Han går lidt væk. Så kommer han tilbage igen.

“Okay,” siger han. “Jeg hjælper dig nu, så gør vi det, bare en sidste gang, okay?”

“Okay,” siger jeg. “Men jeg kan ikke.”

“Stop med at sige det!”

Min far stiller sig foran mig. Han lægger sine hænder omkring mine, ser direkte på mig.

“Du kan godt,” siger han.

Og så skubber jeg. Igen er det følelsen af at skubbe til en mur. Men så er det alligevel, som om muren rykker sig. Ja, fandme ja. Det gør den.

“Kom så, for helvede,” hvæser min far.

Jeg skubber alt, hvad jeg kan. Det gør ondt i mit hoved, og min kæbe spænder op.

“Kom sååå, jaaa, du har den nu, bliv ved,” råber min far.

Og så lykkes det. Jeg skubber de to håndtag hele vejen frem, så de mødes på midten.

“Du fucking gjorde det,” siger min far.

Bagefter kan han slet ikke holde op med at smile. Han dunker mig i ryggen, giver mig et kæmpe kram og et kys på kinden. Det kan jeg ikke huske, hvornår han sidst har gjort. Han bliver ved med at tale om, hvor vild jeg er. Hvor stolt han er.

Da vi kører hjem, sidder han og trommer på rattet.

“Du er sej, du er,” siger han.

Jeg siger ikke noget.

“Fucking sej.”

Vi holder ind på en tankstation.

“Vi skal lige have lidt lækkert,” siger han. “Det fortjener vi.”

Jeg venter i bilen, mens han løber ind. Udenfor er luften hvid af sne. Store tykke og krystalformede snefnug lander på ruden. Jeg åbner døren og træder ud. Måske er det, fordi jeg lige har trænet, men min krop føles varm, selvom luften er kold. Jeg vender ansigtet op mod himlen og den dalende sne. Så åbner jeg munden. Et snefnug lander på min tunge, smelter og bliver til vand. Så ét til. Ud af øjenkrogen ser jeg min far, der kommer gående inde fra tanken. Han har to Faxe Kondi og en bagerpose i hånden. Men jeg bliver stående sådan. Jeg bliver stående længe nok til, at jeg er sikker på, at han ser mig.

Snak

Uddrag

Af Thomas Korsgaard

Theo beholdt huen på under aftensmaden. Den var trukket helt ned over brillestængerne. De fik kylling i karry med klistrede ris. Det gjorde ikke humøret bedre. Han spiste udelukkende, så hans far ikke skulle spørge, hvorfor han lod være. Men så spurgte hans far alligevel, bare om noget andet, mens han skænkede mere mælk op til dem begge.

“Fryser du?” spurgte han.

Theo skyndte sig at stoppe gaflen i munden.

“Eller hvad?”

Han nikkede.

“Og jeg, som sidder her og sveder,” sagde hans far og skævede hen mod det åbne vindue. Gardinet blafrede ind mod håndvasken. Nogle blade dryssede af tulipanerne i keramikvasen, de havde fået i indflyttergave af naboen. Gryden fik besøg af en flue.

“Du kan da umuligt fryse, når det er tyve grader,” sagde hans far.

“Men det gør jeg altså,” sagde han.

Udenfor stod kastanjetræet med sine hvide lygter. Det var dét, hans far var faldet for ved huset. Kastanjetræet og laden, som kunne indrettes til gildesal. Han havde fået job som psykolog i en by femten kilometer derfra, og Theo var startet på en skole i nærheden.

“Kan du ikke prøve at tage den af?” sagde hans far. “Bare mens vi spiser.”

“Må jeg ikke godt bare få lov at beholde den på?”

Radioen på krydderihylden kørte stadig. *Det Perfekte Mix*. Hans far gik op og slukkede for den.

“Kom nu,” sagde hans far. “Af med den, og så fortæller du mig lidt om den lejrskole.”

“Hvad skal jeg fortælle?”

“Det må du da vide.”

“Der skete ikke så meget.”

“Jeg synes da ellers, der stod noget om en kanotur?”

“Ja ja. Det var sjovt.”

“Af med den.”

Theo tog huen af og trak skuldrene helt op for at holde brillerne på plads. Men da han førte gaflen op til munden igen, faldt de fra hinanden i to dele.

“De er gået i stykker.”

Theo håbede, at han ikke behøvede at sige mere.

“Ja, det kan jeg se,” sagde hans far og rakte armen ind over bordet. Han samlede brillestykkerne op fra tallerkenen og tørrede karrysovsen af det ene glas med en serviet.

“Theo,” sukkede hans far.

Theo stillede glasset oven på tallerkenen og skubbede sig ud fra bordet.

“Tak for mad,” sagde han.

“Du går ikke fra bordet.”

“Det smagte godt.”

Hulernes sang

Uddrag

Af Jean M. Auel, oversat fra engelsk af Hanna Lützen

Den vandrende flok fulgte stien mellem Græsflodens klare, glitrende vand og den sortstrimede kalkstensklippe, der løb parallelt med højre bred. I enkeltkolonne rundede de en krumning, hvor klippevæggen tvang dem ud mod vandkanten. Længere fremme forgrenede stien sig med et smallere spor hen mod Overgangsstedet, hvor den strømmende flod bredte sig ud i et roligere løb og blot klukkede om klipperne, der ragede op hist og her.

Før de nåede stiens forgrening, standsede en ung kvinde blandt de forreste i kolonnen brat og blev stående bomstille med store vagtsomme øjne og blikket rettet stift fremad. Hun gjorde et næsten umærkeligt hovedkast. – Se! Derhenne! hvislede hun opskræmt. – Løver!

Lederen, Joharran, løftede sin arm for at signalere til alle, at de skulle standse. Lidt fremme, et stykke efter at sporet forgrenede sig, så de nu nogle lysebrune huleløver bevæge sig omkring i græsset. Så effektivt camouflerede græsset dyrene, at havde det ikke været for Thefonas opmærksomme blik, var de måske uforvarende nået langt tættere på, før de opdagede dem. Den unge kvinde fra Tredje Grotte var usædvanligt skarpsynet, og til trods for sin unge alder var hun anerkendt for sin evne til at se godt og langt. Hendes medfødte evne var tidligt blevet bemærket, og de begyndte at træne hende, fra hun var en lille pige. Nu var hun deres bedste spejder.

Ayla og Jondalar gik med tre heste nede blandt de bageste i gruppen og så op for at finde ud af, hvad der hindrede dem i at gå videre. – Gad vide, hvorfor vi er standset, bemærkede Jondalar med sin velkendte bekymrede panderynken.

Det følgende er ikke en del af prøven:

Dette prøvesæt er omfattet af ophavsretten, jf. ophavsretslovens § 1. Prøvesættet må alene anvendes til den på prøvesættet anførte prøve. Al anden anvendelse af prøvesættet, herunder visning eller deling f.eks. via internettet, sociale medier, portaler og bøger, udgør en krænkelse af Børne- og Undervisningsministeriets og evt. tredjemands ophavsret og er ikke tilladt. Overtrædelse af ophavsretten kan være erstatningspådragende og/eller strafbart.

Prøvesættet kan dog, efter at prøven er afsluttet, anvendes til undervisningsbrug på uddannelser m.v. omfattet af den lovgivning, som Styrelsen for Undervisning og Kvalitet administrerer.